

РЕШЕНИЕ

№ 6646

гр. София, 04.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 24.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **5076** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 215 от ЗУТ. Образувано е по жалби на [фирма], чрез управителя си Г. Б., и А. М. М. от [населено място] срещу виза за проектиране, издадена от гл. архитект на СО на 28.02.2013г. по преписка № ГР-70-00-358/11/13г., с която на основание чл. 140, ал.3 във връзка с чл. 41 и 42, чл. 91 и чл. 134 ал. 6 от ЗУТ е одобрено проектиране на трафопост при условия на свързано застрояване в УПИ Х-3324 и УПИ VIII-1298, находящи се в кв. 51, м. „Б.. Ал. М.” – М. 1а”, район „М.”, [населено място], поискана от заинтересованата страна в това производство [фирма] със седалище [населено място].

В жалбата на [фирма] се твърди, че като съсобственик на УПИ VIII – 1298 не е съгласен да се изгради трафопост, свързан по смисъла на чл. 42, ал.2 от ЗУТ с този в УПИ Х-3324, защото този трафопост ще бъде на неправомерно малко отстояние от линията на основно застрояване в УПИ VIII– 1298. Освен това вече има издадена и влязла в сила виза за подземен трафопост в същия УПИ, който няма да бъде свързан с този в съденото УПИ. Дадената нотариално заверена декларация от заинтересованата страна Ю. М. като съсобственик и представител на жалбоподателя [фирма] е за друго, а не за това, за което е издадена визата. Тази декларация е за изграждане на един трафопост в УПИ Х-3324 на вътрешната регулационна линия с УПИ VIII-1298, а не за изграждане на свързан трафопост по чл. 42, ал.2 от ЗУТ. Съгласието по декларацията е дадено само при условията на подписаното споразумение с [фирма] за изграждане на един трафопост – общ за двете УПИ, изцяло в УПИ Х-3324. Искане

оспорената виза да бъде отменена.

В жалбата на А. М. М. се сочи, че не е уведомена по надлежния ред за административното производство, нито за оспорената виза. Освен това не е съгласна да се изгради трафопост в съсобственото ѝ УПИ, свързан с този в съседното през регулационната линия по смисъла на чл. 42, ал.2 от ЗУТ, както и с изграждането на трафопост на вътрешната регулационна линия от страната на съседното УПИ, тъй като ще противоречи на изискванията за намалени отстояния по чл. 42, ал.3 от ЗУТ. Искане се оспорената виза да бъде отменена.

В съз пълномощникът на двамата жалбоподатели навежда доводи, че в оспореният акт липсват фактически основания, което довежда до неяснота дали са налице предпоставките на чл. 134, ал.6 от ЗУТ. Твърди се, че тази хипотеза не е налице. Претендират се направените разноси по списък. Подробни съображения пълномощникът излага в писмени бележки, в които сочи, че не е налице съгласие на жалбоподателите като собственици на съседен имот в съответствие с изискването на чл.21, ал.5 от ЗУТ. Освен това ЗС М. е дал съгласие в качеството си на физическо лице, а не като управител на [фирма] съобразно пълномощното на л. 37 от делото. Същият е декларирал съгласие на л.35 за изграждане на трафопост в УПИ Х-3324 на регулационната линия със съсобствения му УПИ VIII-1298, а не и за изграждане на трафопост в УПИ VIII-1298.

Ответникът по жалбите - главния архитект на Столична община, чрез Н., изразява становище в придружителното писмо, с което изпраща административната преписка.

Заинтересованата страна [фирма] със седалище [населено място], изразява становище, че жалбата е неоснователна, тъй като при издаването на визата не са допуснати нарушения. Като приложими сочи разпоредбите на чл. 41, ал.2 във вр. с чл. 140 от ЗУТ. Твърди, че не е необходимо нотариално заверено съгласие, тъй като става дума за допълващо застрояване. Претендира адвокатско възнаграждение в размер на 100лв.

Заинтересованата страна Ю. Г. М. не изразява становище по жалбата.

По допустимостта на жалбата:

Във връзка с доводите на единия жалбоподател, че оспорената виза не му е съобщена и поради това, че с представената административна преписка липсват данни, че му е съобщена настоящият състав приема, че жалбата на А. М. М. е подадена в срок. Видно от съобщение на л.39 оспореният по делото акт е съобщен на [фирма] на 08.04.2013г., а жалбата срещу него е подадена на 11.04.2013г., т.е. в срок. Жалбите са подадени срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, тъй като видно от текста на самата виза същата е издадена в хипотезата на чл. 140 ал. 3 във връзка с чл. 41 и 42 и чл. 134 ал. 6 от ЗУТ.

Жалбите са подадени от страни – имащи качеството на заинтересовани лица по смисъла на чл. 131, ал. 1 във връзка с чл. 131, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, а именно лица, съсобственици на единия от имотите, предмет на визата.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че жалбите са процесуално допустими.

Административният съд С. – град, II Отделение, 41 – ви състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят [фирма] се легитимира като собственик по силата на представен по делото нотариален акт № 55 от 04.12.2007г., том II, рег. № 2815, дело 229/2007г. на 95

% идеални части от дворно място с площ от 2190 кв.м., съставляващо ПИ № 1298 от кв.5 на процесната местност. Жалбоподателят А. М. М. се легитимира като съсобственик при условията на семейна имуществена общност на 5% идеални части от същия имот съгласно същия нотариален акт и удостоверение за граждански брак № 11998 от 05.05.1984г. с Ю. Г. М..

Заинтересованата страна [фирма] със седалище [населено място], се легитимира като собственик по силата на представен по делото нотариален акт № 144 от 24.03.2004г., том II, рег. № 3307, дело № 275 от 2004г., на неурегулиран поземлен имот, находящ се в [населено място], район „М.” с пл. № 3324 с площ от 1193 кв.м. Впоследствие от имота със заповед № РД-40-125/30.10.2008г. са отчуждени 145 кв.м. за метро трасе. Имотът е нанесен в ККР с идентификатор 68134.4083.225 съгласно заповед РД-18-15/06.03.2009г. на изпълнителния директор на АГКК.

Производството по издаване на обжалваната виза е започнало по повод заявление от управителя на [фирма] за издаване на виза за проектиране № ГР-70-00-358 от 09.08.2011 г., придружено от мотивирано предложение на скица – виза за проектиране – л.133. Освен това е приложена нотариално заверена декларация от 08.01.2013г. от Ю. Г. М. лично и като пълномощник на [фирма], с която същият декларира, че е съгласен в УПИ Х-3324, м. [улица] на регулационната линия със съсобствения им УПИ VIII-1298 да бъде изграден трафопост с размери дължина: 4,30м., височина-2,10 м; и дълбочина на границата на имота – 2,30м.

На л.32 е приложена виза за инвестиционно проектиране на подземен К. към сграда със смесена функция в УПИ VIII-1298 от 2011г. На л.103 по делото е представено мотивирано предложение за издаване на виза за проектиране на жилищни сгради, подземни гаражи и трафопост в УПИ Х-3324 и УПИ XI-2566, в която е посочено, че трафопоста е на отстояние мин 6 м. до основното застрояване. На л. 33 по делото е представено писмо от [фирма], [фирма] и Ю. Г. М. до Ч. с неясна дата, от което е видно, че с електроразпределителното дружество е постигната договореност за изграждане на два трансформаторни поста, разположени едни до друг на регулационната линия между УПИ VIII-1298 и УПИ Х-3324. В т.4 е декларирана готовност от същите лица при техническа възможност и съгласие на [фирма] да проектират и изградят общо един трансформаторен пост, разположен в УПИ Х-3324 на границата между двата имота и уличната регулация през УПИ Х-3324. На л.36 е приложена декларация от 10.04.2013г. от Ю. Г. М. лично и като пълномощник на [фирма], че е съгласен за изграждане на един общ трафопост съгласно писмото до Ч. и че само в този смисъл трябва да се тълкува направената от него декларация от 08.01.2013г. На л.165 е приложено и второ писмо до Ч. със същото предложение.

Въз основа на проведената процедура и представените по делото доказателства е издадена оспорената в това производство виза за проектиране на Главния архитект на С. № ГР – 70 – 00 – 358/11/ от 28.02.2013г., с която на основание чл. 140, ал.3 вр. 41 и 42, чл.91 и чл. 134 ал. 6 от ЗУТ е одобрена виза за проектиране на трафопост при условия на свързано застрояване в УПИ Х-3324 и УПИ VIII-1298, находящи се в кв. 51, м. „Б.. Ал. М.” – М. 1а”, район „М.”, [населено място]. По делото няма данни дали административният орган преди издаване на административния акт е бил сезиран с искане за изграждане на общо един трансформаторен пост, разположен в УПИ Х-3324 на границата между двата имота и уличната регулация през УПИ Х-3324, както и дали преди издаване на акта му е станала известна декларацията на л. 36 по делото.

По делото е изслушана и приета СТЕ, от заключението по която става ясно, че за

процесните имоти действа ПУП, одобрен със заповед № РД-09-50-1253/25.11.2005г. Според него в процесните имоти не са предвидени трафопостове нито при свободно, нито при свързано застрояване. Вещото лице счита, че касае за допълващо застрояване, за което може да се издаде виза по чл. 134, ал.6 от ЗУТ. С нея не се променят начинът и характерът на застрояването. Според вещото лице с визата не се допускат намалени отстояния към сгради в съседни имоти.

При така изложената фактическа обстановка, съдът стигна до извода, разгледани по същество, жалбите са основателни, по съображенията изложени по - долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспорената виза е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия. Оспорената виза е издадена при спазване на установената от закона форма, но при извършено съществено нарушение на административно – производствените правила по съображенията изложени по - долу.

В чл. 91, ал.1 от ЗУТ е предвидено, че трансформаторни постове се изграждат в свободни пространства или в сгради, които не са предназначени за живеене. В градовете те могат да се изграждат и в незастроената част на урегулиран поземлен имот - собственост на физически и юридически лица, с тяхно съгласие и при спазване на изискванията за допълващо застрояване.

Съгласно чл. 41, ал.2 от ЗУТ когато допълващо застрояване не е предвидено с действащия подробен устройствен план, то се допуска от главния архитект на общината с виза за проучване и проектиране по [чл. 140](#), ако постройките се застрояват свързано с постройки на допълващо застрояване само между два урегулирани поземлени имота. Допуснатото застрояване се отразява служебно в действащия подробен устройствен план. Съгласно чл. 140, ал.3 от ЗУТ за строежите по [чл. 41, ал. 2](#) и чл. 134, ал. 6, издаването на виза е задължително. За тези строежи визата за проектиране се съобщава на заинтересуваните лица по чл. 131.

Основателно е възражението на жалбоподателя [фирма], че не е съгласен да се изгради трафопост в УПИ VIII-1298, свързан по смисъла на чл. 42, ал.2 от ЗУТ с този в УПИ X-3324, защото видно от нотариално заверената декларация на л. 125 същият се е съгласил с изграждането на друг трафопост – в УПИ X-3324 на регулационната линия със съсобствения му УПИ VIII-1298. Т.е. липсва идентичност между трафопоста, за изграждането на който [фирма] е дало съгласие, и трафопоста – предмет на оспорената виза. Съдът не приема доводите, че е даденото съгласие от Ю. М. е в качеството му на ФЛ, тъй като видно от декларацията в нея се цитира номера на нотариално завереното пълномощно, от което става ясно качеството на лицето. Следователно издадената виза спрямо [фирма] е незаконосъобразна.

Неоснователни са възраженията, че е постигнато съгласие с [фирма] за изграждане на един трафопост – общ за двете УПИ, изцяло в УПИ X-3324, тъй като не е подкрепено с доказателствен материал. По делото не е представено такова споразумение, подписано и представено на административния орган преди датата на издаване на процесната виза. Представената декларация на л.36 е с дата след датата на издаване на оспорения акт, не е нотариално заверена и няма данни да е представена на административния орган. Съгласно чл. 142, ал.1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Последващи факти, с които страните променят волята си, могат да се отчетат в

ново производство по ново искане за нова виза, но не могат да обосноват нарушение на материалния закон при издаване на оспорения по делото акт. Издадената на [фирма] виза за подземен трафопост в същия УПИ е с по-стара дата, поради което е неотносима към процесния спор.

Недоказани са твърденията, че трафопоста – предмет на визата ще бъде на неправомерно малко отстояние от линията на основно застрояване в УПИ VIII– 1298, тъй като видно от заключението на вещото лице такова не е налице. В представената от него скица е предвидено същото да е 6 м. съгласно санитарно-хигиенните и противопожарните норми. Неоснователно е и възражението за липса на фактически основания на оспорената виза, тъй като е цитиран номера на преписката, от която същите могат да бъдат извлечени. От тях става ясно, че се касае за хипотеза по чл.41, ал.2 във вр. с чл.140, ал.3 от ЗУТ. Цитирането на неприложима разпоредба, каквато е тази по чл. 134, ал.6 от ЗУТ, само по себе си не е съществено нарушение, при условие че е налице хипотезата на другите посочени във визата правни основания.

Основателна е и жалбата на А. М. М., която сочи, че не е съгласна да се изгради трафопост в съсобственото ѝ УПИ, свързан с този в съседното през регулационната линия по смисъла на чл. 42, ал.2 от ЗУТ, както и с изграждането на трафопост на вътрешната регулационна линия от страната на съседното УПИ. На първо място, основателно е възражението на този жалбоподател, че при издаването на оспорената заповед е допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като жалбоподателят не е бил уведомен за започнатата процедура по издаване на визата за проектиране, както и не е бил уведомен за визата, а съгласно гореизложеното и съгласно чл. 131 ал. 2 т. 1 от ЗУТ има качеството на заинтересована страна. Като не е бил уведомен за започнатата процедура по издаване на визата е нарушено правото му на защита, което е нарушение от кръга на особено съществени. На второ място, административният орган не е изпълнил задължението си по чл. 91, ал.1 от ЗУТ да изиска съгласието ѝ за издаване на визата, което съгласно чл. 21, ал.5 от същия закон следва да бъде нотариално заверено. Предвид изричното изявление в настоящото производство, че същата не е съгласна с предвиденото изграждане на трафопост, издадената виза за проектиране е незаконосъобразна спрямо нея и следва да бъде отменена.

По отношение на претенцията на жалбоподателите за присъждане на разноски, същата следва да се уважи в общ размер на 610 лв., от които 60лв. за държавна такса, 250 лв. за вещо лице и 300 лв. за адвокатско възнаграждение по приложени пълномощни на л.192 и 193.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] и А. М. М. виза за инвестиционно проектиране издадена от главния архитект на С. на 28.02.2013г. по преписка № ГР-70-00-358/11/13г., с която на основание чл. 140, ал.3 във връзка с чл. 41 и 42, чл. 91 и чл. 134 ал. 6 от ЗУТ е одобрено проектиране на трафопост при условия на свързано застрояване в УПИ Х-3324 и УПИ VIII-1298, находящи се в кв. 51, м. „Б.. Ал. М.” – М. 1а”, район „М.”, [населено място].

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма] сумата от 325лв., представляващи разноски по делото.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на А. М. М. сумата от 285 лева, представляващи разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване съгласно чл. 215, ал.7 от ЗУТ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: